

God ljudmiljö inom förskolan

2008-03-18

Rektorsgården avdelning Snigeln i Eksjö, Pia Rehn.

Bakgrund

Vi är en småbarnsavdelning med 14 barn och 2,75 tjänster som personal (fördelade på 2 förskollärare, 2 barnskötare). Rektorsgården förskola ligger centralt mitt i Eksjö.

Kartläggning

Vi började jobba med ljudmiljö på avdelningen för tre år sedan när vi fick ett barn som hade en grav hörselskada. Vi fick då pröva oss fram för att få en bra ljudmiljö för detta barn. Möblerna flyttades omkring i rummen för att få många smårum i rummen, ljuddämpande saker sattes upp på väggarna, vi delade oftast barngruppen i två grupper inne genom att dra för skjutdörren mellan rummen m.m.

En gång t.ex. när vi skulle flytta en soffa i det största rummet orkade jag inte flytta den mer än hälften av vad som var tänkt men resultatet blev perfekt. Så det är inte alltid man kan förutse hur man ska lösa problem helt logiskt i förväg.

Problem som vi kom fram till fanns mest i tamburen när vi skulle klä på oss och gå ut. Det kom vi fram till genom att göra undersökningen Bullrets när, var hur. Utifrån det gjorde vi ett fiskbensdiagram sedan olika PGSA-cykelundersökningar.

Förändringar

Några förändringar vi gjorde var att stänga alla dörrar till tamburen, några få barn i taget i tamburen och en vuxen. Allt fungerar bra om inte någonting stör barnen i tamburen t.ex. då någon kommer in genom ytterdörren, att syskonavdelningen på övervåningen klär på sig eller ska prata med någon hos oss m.m.

Vi som jobbar på avdelningen känner att vi kommit långt i vårt tänkande när det gäller hur man dämpar hög ljudnivå. Barngruppen delas ofta in i tre grupper och varje grupp har en personal. Då undviker man att vuxna pratar med varandra och att det blir många barn som gör att man måste skrika till varandra för att höras. Vi har fasta strikta regler som skapar trygghet för alla.

Resultat

Resultatförbättringarna blev därför inte så stora under detta projekt för vi hade jobbat mycket med dämpande av ljudet tidigare. Våra undersökningar av "Hur har din ljuddag varit?" var inte röd från början när projektet satte igång. Första undersökningsveckan var det mest grönt och lite gult. Vid fjärde undersökningstillfället var det bara grönt.

Den undersökningen där barnen ska lägga kulor i en hink fungerade inte att göra på vår avdelning då våra barn var för små för den. Endast en pojke som precis fyllt 3 år förstod vad man skulle göra. En ettåring ser det som en lek och lägger helst kulan på bordet för då rullar den eller så gråter barnet för att den bara får en kula. Jag ser det som en förutsättning att det ska vara barn i 2,5 helst 3 åringar i barngruppen för att det ska gå att genomföra denna undersökning. I samlingsen kan man till ett litet barn säga jag får ont i mina öron om du skriker så och det förstår barnet.

Vi i mitt arbetslag känner att vi kommit långt i ljuddämpande åtgärder på avdelningen. Ibland känns det nästan så att vi måste hitta något att ändra på fast vi vet inte vad. Visst dyker det upp höga ljuddagar ibland men då löser vi dem när de kommer, inte leta problem i förväg det känns inte bra. Till hösten när vi får nya barn då får vi säkert nya ljudtoppar men dom löser vi då.

Under vårterminen har vi inte jobbat så mycket med projektet beroende på att vi nästan aldrig är ordinarie personal på grund av att vi i personalen haft sjuka barn eller varit sjuka själva. Underligt nog har inte ljudnivån stigit mycket ändå. Vi har haft bra vikarie eller ändrat våra tider och varit en personal kort.

Ett problem med detta projekt har varit att inte hela arbetslaget fått gå på kursen för det har blivit så att man själv fått göra nästan allting på grund av att tid saknas att delge hela arbetslaget information.

Nästa steg

Nu tänker jag att vi ska gå vidare så att jag delger dem på syskonavdelningen hur man kan jobba med buller och likaså den nya personalen som vi får till hösten.

P.S. Många av våra föräldrar undrar hur vi kan ha det så tyst på en småbarnsavdelning och det är väl ett gott tecken D.S.

Ljuddagen varit?

Rektorsgården
Eksjö.

